

[Justitsministeren.]

løst at have med de vanskelige Fanger at gøre, og da al Strafs Formaal først og fremmest er at opdrage Fangen til et ordentligt Menneske, er det ogsaa nødvendigt at give Fangen denne Opmuntring til at forbedre sig og til at underordne sig og til at gøre sin Pligt. Dertil kommer, at det ogsaa har den allerstørste Betydning, at man for Fangen forbereder Overgangen til et hæderligt Liv paa en rationel Maade, giver ham et Incitament til at leve hæderligt, naar han kommer ud. Det har stor Betydning at kunne sige til ham: nu løslades du, nu slipper du for en vis Del af din Straf, men Betingelsen er, at du i saa og saa mange Aar ikke blot er straffri, men at du ogsaa fører et ordentligt Liv, ellers skal du afsone Resten af din Straf. Over for dette staar, at man skal slippe Fangen løs, naar han har udstaaet hele Straffetiden; uden denne Opmuntring, uden Tilsyn, overladt helt til sig selv. Enhver vil kunne forstaa Fordelen ved Prøveløsladelsen, naar han rigtig faar Sagen forklaret, og jeg tror, det vil være helt umuligt for det ærede Medlem at faa blot et nogenlunde betydeligt Antal Jurister til at gaa imod det. Det viser sig da ogsaa, at den Mand, hvis Udtalelser det ærede Medlem tillagde saa overordentlig stor Betydning, nemlig Højesteretsdommer Preisler Knudsen, som det ærede Medlem uafbrudt brugte som Argument, i sine Artikler stærkt gaar ind for Prøveløsladelse. Og jeg spørger igen det ærede Medlem: Hvorfor forholder han Rigsdagens Medlemmer og Offentligheden denne Meddelelse om, at her er Højesteretsdommer Preisler Knudsen fuldstændig uenig med det ærede Medlem?

Endvidere kan jeg ogsaa henvise til det Udvalg, som Frit Danmark har nedsat til Overvejelse af, hvorledes de politiske Forbrydere skal behandles i deres Fængsler. Frit Danmark nedsatte i Efteraaret et Udvalg af Frihedsbevægelsens Folk. Dette Udvalg afgav en Betænkning, og denne Betænkning gaar enstemmigt ind for Prøveløsladelse. Mon det da skulde være saa forkert, at man indfører en Prøveløsladelse ved dette Lovforslag?

Jeg kan endvidere henvise til Overlæge Max Schmidt i Anledning af det ærede Medlems Modstand mod en Særbehandling. Overlæge Max Schmidt, Overlæge i Psykiatri ved Københavns Politi, anser en Særbehandling af en stor Del af Fangerne for absolut paakrævet. Han mener, det er en Selvfølge, at der maa blive Tale om Afsoning for disse Fanger afsondret fra de

øvrige Psykopatfanger. Derfor, da Formaalet med Straf for disse politiske Forbrydelser maa være det samme som for de almindelige Forbrydelser, vil det være ganske urimeligt, om man ikke skaber ogsaa ens Muligheder for at kunne naa dette Formaal gennem den Prøveløsladelse, som største Delen af ansete Jurister og Kriminalister gaar ind for.

I Erkendelse deraf har det juridiske Udvalg ubetinget foreslaaet Straffelovens almindelige Regler om Prøveløsladelse indført, og i Erkendelse deraf har jeg sluttet mig dertil. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at det ærede Medlem ogsaa vil gøre det ved nærmere Overvejelse.

Det er den anden store Forbedring, som Lovforslaget medfører. Dertil kommer det tredie Omraade, hvor det foreliggende Lovforslag byder paa betydelige Forbedringer i Forhold til den nuværende Lov. Det gælder Fastsættelsen af Strafferammerne, en fastere Karakteristik af, hvilke Handlinger der kan og skal straffes, og mere bestemte Direktiver til Domstolen for, i hvilke Tilfælde Strafnedsættelse kan finde Sted. En saadan Bestemmelse af Forseelsernes Art ud over de Tilfælde, hvor selve det anvendte Ord karakteriserer dem, saadan som hvor der er nævnt Angiveri o. lign., findes kun i meget ringe Omfang i Loven, saaledes som den er i Dag, ligesom Loven i meget ringe Omfang har Direktiver til Domstolene om, naar Strafnedsættelse skal finde Sted. Jeg behøver blot at pege paa § 16's Affattelse i Dag og Lovforslagets og det juridiske Udvalgs Affattelse af § 16.

Jeg kan her anføre, hvad en af Frihedsbevægelsens ledende Mænd i den Anledning har skrevet til mig — med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere det. Det paa-gældende Medlem af Frihedsbevægelsen skriver:

„Den præcise Udformning af § 16 er ypperlig og placerer en Række aabenbart kriminelle Forhold, som det tidligere var vanskeligt at opsummere under de gældende Regler.“

Den paa-gældende skriver altsaa, at den foreliggende Formulering, som det juridiske Udvalg har Æren for, er ypperlig. Ja, det er lige truffet paa Kornet. Det juridiske Udvalg har her fundet en fortrinlig Formulering for, hvad der skal straffes, i Stedet for det Pulterkammer, § 16 nu er. Det, denne Paragraf nu siger, er jo det ret ubestemmelige, at *den* skal straffes, som har ydet Besættelsesmagten eller de med den samarbejdende Organisationer eller Personer Bistand med Raad eller Daad, saavel